

อตุตา หิ อตุตโน นาโถ

ข่าวรามคำแหง

RAMKHAMHAENG UNIVERSITY NEWSLETTER

เพื่อเป็นสื่อกลาง
ระหว่าง
มหาวิทยาลัยกับนักศึกษา

ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๘ ปีการศึกษา ๒๕๒๒ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๒๒ ราคา ๗๕ สตางค์

• ขอต้อนรับนักศึกษาใหม่ด้วยความยินดีเป็นอย่างยิ่ง •

รามคำแหงสร้างคนดี และ ต้องการคนดีสร้างรามคำแหง

ศรียราวมฯ

รามฯสอนฉันให้หมั่นในศักดิ์ศรี
รามฯสอนฉันให้มีความขยัน
รามฯสอนฉันให้มีความซื่อสัตย์
รามฯสอนฉันให้หมั่นแต่ทำดี

ฉันรักรามฯด้วยใจใสสะอาด
ฉันรักรามฯดุจชาติราชสีห์
ฉันรักรามฯามิสูญขุมทวี
ฉันรักรามฯามิมีวันเสื่อมคลาย

จะทำดีให้เป็นศรีลูกพ่อขุนฯ
จะเถื่อนหนุมเถียรครวณให้ขยับ
จะเชิดชูสถาบันของรชเจาย
จะสืบสายความดีเป็นศรียราวมฯ

สำหรับนักศึกษาทั้งเก่าและใหม่ด้วยความรัก
ร.ฉัตตนา สีใจเวญ

การรับสมัครนักศึกษา ม.ร.
ปีการศึกษา ๒๕๒๒
๔-๒๓ มิถุนายน ๒๕๒๒

สารจากอธิการบดี

เนื่องในโอกาสปฐมนิเทศนักศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๒๒

ปีการศึกษา ๒๕๒๒ นี้ มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้ขอใช้บริเวณศึกษาลานใต้ของโรงเรียนเซนต์กนิษฐาณิกศึกษา ซึ่งอยู่ตรงบริเวณวัดบางเขน-คันธาระ (ขยับไปฝั่งถนน) พ.ศ.๒๕๒๒ ได้เปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถเข้าเรียนที่รามคำแหงได้ แต่เนื่องจากได้พิจารณาเห็นว่ามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่สร้างขึ้นใหม่มีเนื้อที่จำกัดมากแล้ว และด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องสร้างอาคารเรียนใหม่ขึ้นอีกหลายแห่ง ซึ่งขณะนี้กำลังดำเนินการก่อสร้างอยู่ และได้เปิดเรียนแล้ว เราจึงเปิดรับนักศึกษาใหม่จำนวนหนึ่งมาเรียนที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง

มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นโรงเรียนที่สอนใหม่เพื่อให้นักศึกษาชั้นปริญญาตรีสามารถเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้โดยสะดวกขึ้น คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหงจะรับนักเรียนมาเรียนที่โรงเรียนเซนต์กนิษฐาณิกศึกษา ๓ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ในอีก ๑ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่โรงเรียนเซนต์กนิษฐาณิกศึกษา ๓ ชั่วโมง และรับที่โรงเรียนเซนต์กนิษฐาณิกศึกษา ๒ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ใน ๑ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่โรงเรียนเซนต์กนิษฐาณิกศึกษา ซึ่งนักเรียนที่เรียนที่โรงเรียนเซนต์กนิษฐาณิกศึกษาจะมีความสะดวกมากขึ้น และได้เพิ่มที่นั่งเรียนที่โรงเรียนเซนต์กนิษฐาณิกศึกษาให้มากขึ้น ซึ่งนักเรียนที่เรียนที่โรงเรียนเซนต์กนิษฐาณิกศึกษาจะมีความสะดวกมากขึ้น และได้เพิ่มที่นั่งเรียนที่โรงเรียนเซนต์กนิษฐาณิกศึกษาให้มากขึ้น

ให้นักศึกษาที่เรียนที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้พบกันทุกวัน จะได้เป็นเพื่อนรักกัน เมื่อเราเรียนที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงกัน เราจะมีเพื่อนที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงกัน เราจะมีเพื่อนที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงกัน เราจะมีเพื่อนที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงกัน

นักเรียนชั้นปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้พบกันทุกวัน จะได้เป็นเพื่อนรักกัน เมื่อเราเรียนที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงกัน เราจะมีเพื่อนที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงกัน เราจะมีเพื่อนที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงกัน เราจะมีเพื่อนที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงกัน

เนื่องด้วยที่โรงเรียนเซนต์กนิษฐาณิกศึกษาได้เปิดเรียนแล้ว นักเรียนที่เรียนที่โรงเรียนเซนต์กนิษฐาณิกศึกษาจะมีความสะดวกมากขึ้น และได้เพิ่มที่นั่งเรียนที่โรงเรียนเซนต์กนิษฐาณิกศึกษาให้มากขึ้น

(ศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ หาดขุ่นรัตน์)
อธิการบดี

แบบฟอร์มการลงทะเบียนเรียนทางไปรษณีย์

เรื่อง ขอลงทะเบียนเรียนทางไปรษณีย์
เรียน หัวหน้ากองคลัง

ข้าพเจ้า (นาย/ น.ส./ นาง).....
รหัสประจำตัว.....ที่อยู่ปัจจุบัน.....
มีความประสงค์ขอลงทะเบียนเรียนภาค.....
ปีการศึกษา.....จำนวน.....
กระบวนวิชา รวม.....หน่วยกิต ดังนี้

No.	Course No.	Course title	CR.	Sec.
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				

พร้อมนี้ข้าพเจ้าได้ส่งใบเสร็จรับเงินสี่หมื่นบาทสุดท้ายที่
ได้ลงทะเบียนเรียน คือ ภาค...ปีการศึกษา.....กับ
 อนาคติ เลขที่.....ส่งจ่ายไปรษณีย์รามคำแหง
 ส่วนลดเงินไปรษณีย์ เลขที่.....ส่งจ่ายไปรษณีย์
รามคำแหง
 ส่วนลดเงิน เลขที่.....ธนาคาร.....
โดยเป็นค่าหน่วยกิต บาท
ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย บาท
ค่าวิชาสถานภาพ (ถ้ามี) บาท
ค่าธรรมเนียมอื่น ๆ (ถ้ามี) บาท
รวมเป็น บาท

ข้อตกลงในการปฏิบัติ

- ให้นักศึกษาส่งจดหมายลงทะเบียนตอบรับ
ทางไปรษณีย์ถึงหัวหน้ากองคลัง สำนักงานอธิการบดี
มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 24
- หากนักศึกษาส่งเงินมาไม่ครบตามที่ต้องการ
ลงทะเบียนเรียน มหาวิทยาลัยจะตัดกระบวนวิชาสุดท้าย
ตามลำดับขึ้นไป
- หากผู้ใดไม่ส่งใบเสร็จรับเงินสี่หมื่นบาทสุดท้าย
พร้อมแบบฟอร์มนี้ มหาวิทยาลัยจะไม่รับลงทะเบียน
เรียนให้ หากผู้ใดไม่สามารถส่งใบเสร็จรับเงินสี่หมื่นบาท
สุดท้ายพร้อมแบบฟอร์มนี้ ให้ส่งเงินเป็นค่าถ่ายเอกสาร
จำนวน 3 บาท มาด้วย
- ให้นักศึกษาแจ้งความประสงค์ในการลงทะเบียน
เรียนได้ตั้งแต่วันที่มาวิทยาลัยจำหน่าย ม.ร.30 จนถึง
ก่อนวันสุดท้ายของการลงทะเบียนเรียนภาคานั้น ไม่น้อย
กว่า 3 วัน สำหรับภาคปกติ ส่วนภาคฤดูร้อนต้องส่ง
ล่วงหน้าอย่างช้าก่อนกำหนด วันเริ่มลงทะเบียนเรียนที่
มหาวิทยาลัย โดยจะถือว่าไปรษณีย์เดินทางประทับตรา
ของไปรษณีย์เป็นสำคัญ หากเกินกำหนดนี้มหาวิทยาลัย

**ระเบียบมหาวิทยาลัยรามคำแหง
ว่าด้วยการลงทะเบียนเรียน
ทางไปรษณีย์ พ.ศ. 2522**

เนื่องจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีนักศึกษาเป็น
จำนวนมากที่ทำงานประจำ หรือที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด
จึงไม่สะดวกและสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาลง
ทะเบียนเรียนที่มหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 14(1) และ (๒)
แห่งพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ.2514
สภามหาวิทยาลัยรามคำแหง จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบมหาวิทยาลัย
รามคำแหง ว่าด้วยการลงทะเบียนเรียนทางไปรษณีย์
พ.ศ. 2522"

จะไม่รับลงทะเบียนเรียนให้
ข้าพเจ้าขอรับรองว่าหลักฐานตามรายละเอียดข้าง
บนนี้ เป็นหลักฐานที่ถูกต้องทุกประการ
ลายมือชื่อ.....
(.....)

สุทธโอบเสร็จรับเงิน
ภาค 1 และ ภาค 2

หน่วยกิต	ค่าหน่วยกิต	ค่าบำรุง	รวม(บาท)
1	18	100	118
2	36	100	136
3	54	100	154
4	72	100	172
5	90	100	190
6	108	100	208
7	126	100	226
8	144	100	244
9	162	100	262
10	180	100	280
11	198	100	298
12	216	100	316
13	234	100	334
14	252	100	352
15	270	100	370
16	288	100	388
17	306	100	406
18	324	100	424
19	342	100	442
20	360	100	460
21	378	100	478
22	396	100	496
23	414	100	514
24	432	100	532
25	450	100	550
26	468	100	568
27	486	100	586
28	504	100	604
29	522	100	622
30	540	100	640

ข้อ 2. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันลงทะเบียน
เรียนภาค 1 ปีการศึกษา 2522 เป็นต้นไป
ข้อ 3. นักศึกษาที่ประสงค์จะลงทะเบียนเรียนทาง
ไปรษณีย์ต้องเป็นนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ภาค 2 ขึ้นไป และ
ต้องส่งเอกสารโดย "จดหมายลงทะเบียนตอบรับทาง
ไปรษณีย์" จำนวนสองฉบับนี้

หัวหน้ากองคลัง
สำนักงานอธิการบดี
มหาวิทยาลัยรามคำแหง ก.ท.24

ข้อ 4. ภายในซองจดหมายตามข้อ 3 ต้องบรรจุ
เอกสารดังต่อไปนี้

- แบบฟอร์มการลงทะเบียนเรียนทางไปรษณีย์
ของมหาวิทยาลัย ซึ่งจะลงพิมพ์ในข่าวรามคำแหง โดย
กรอข้อความในแบบฟอร์มครบถ้วน หากพิมพ์ขึ้นเอง
ต้องมีข้อความครบถ้วนตามแบบฟอร์มดังกล่าว
- อนาคติหรือตัวลดเงินไปรษณีย์ส่งจ่ายใน
(อ่านต่อหน้า 8)

**สุทธโอบเสร็จรับเงิน
ภาคฤดูร้อน**

หน่วยกิต	ค่าหน่วยกิต	ค่าบำรุง	รวม(บาท)
1	18	50	68
2	36	50	86
3	54	50	104
4	72	50	122
5	90	50	140
6	108	50	158
7	126	50	176
8	144	50	194
9	162	50	212
10	180	50	230
11	198	50	248
12	216	50	266
13	234	50	284
14	252	50	302
15	270	50	320
16	288	50	338
17	306	50	356
18	324	50	374

ค่าวิชาสถานภาพภาคละ 150 บาท ในกรณี
นศ.ไม่ได้ลงทะเบียนเรียนในภาคฤดูร้อน ไม่ต้องชำระ
ค่าวิชาสถานภาพของภาคฤดูร้อน เพราะเป็นภาคพิเศษ

เราจะได้อะไรจากรามคำแหง

อ.นพพร พานิชสุข
คณะศึกษาศาสตร์

ในวิถีชีวิตของมนุษย์เราจะดำรงอยู่ในสังคมปัจจุบัน จะพบว่า สิ่งหนึ่งทีทุกชีวิตต้องประสบกันโดยทั่วหน้าเกือบทุกคนนั่นก็คือ "ความผิดหวัง" ไม่ว่าจะเป็นความผิดหวังด้านหนึ่งด้านใดก็ตาม บางคนอาจผิดหวังในเรื่องชีวิตครอบครัว บางคนในเรื่องของการศึกษา และบางคนในเรื่องของการประกอบอาชีพ ความผิดหวังในหนทางต่าง ๆ เหล่านี้ ส่วนแล้วแต่มีมากน้อยแตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ ไม่มีผู้ใดที่จะไม่เคยผิดหวังเลย ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่อยู่ในสังคมสูงค่าชั้นใด ๆ ก็ตาม จึงอาจกล่าวได้ว่า ความผิดหวังเป็นสิ่งธรรมดา ปากคิของมนุษย์ปุถุชนนั่นเอง

ในเรื่องของการศึกษาที่เช่นเดียวกัน บุคคลผู้ใดอยู่ในวัยที่กำลังศึกษาย่อมต้องได้รับความผิดหวัง สมหวังในเรื่องการศึกษาแต่เรียนมากน้อยแตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการศึกษาระดับอุดมศึกษา (University) เป็นปัญหาที่ใหญ่และสำคัญไม่น้อย ที่กล่าวขวัญอยู่ในวงการการศึกษาเป็นประจำ นั่นก็คือผู้ที่พลาดการศึกษาในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ฯลฯ ซึ่งต่างก็สามารถรับนิสิตนักศึกษาได้ในจำนวนจำกัด ทำให้ส่วนหนึ่งเท่านั้นที่สามารถเข้าไปศึกษาต่อได้ นอกทว่าอีกส่วนหนึ่งซึ่งเป็นส่วนใหญ่พลาดโอกาสเข้าศึกษาต่อได้ ย่อมต้องได้รับความผิดหวัง พลาดหวังและเสียใจอยู่ไม่น้อย

ความผิดหวังในชีวิตการศึกษาในระดับอุดมศึกษาปัจจุบันนี้ ยังมีสถาบันหนึ่งซึ่งจะช่วยลดอุปสรรคโศกโศกภัยความทุกข์ ความโศก ความเศร้า แก่ทุกคนได้อย่างดี สถาบันแห่งนี้จะมีผลช่วยอำนวยความสะดวกความผิดหวังได้อย่างมากนั่นก็คือ "มหาวิทยาลัยรามคำแหง" เป็นมหาวิทยาลัยที่จะสามารถต้อนรับชนทุกชั้นไม่ว่าจะมาจากทิศใดของประเทศไทย สถาบันแห่งนี้พร้อมเสมอและยินดีที่จะอำนวยความสะดวกให้มาสู่ความวิถึ ความอบอุ่น ใจดี และคนดีแห่งนี้ ด้วยความเต็มอกเต็มใจ และมีความปฏิบัติดีเสมอ ถัดนี้ขอของรามคำแหงแห่งนี้จะมีผลช่วยผ่อนคลายนะ ขจัดปัดเป่าความผิดหวังทั้งหลายทั้งปวงให้เหลือหายไปทีละน้อย ๆ ในที่สุดความทุกข์... ความผิดหวังจะค่อยบรรเทาเบาบางไปในที่สุด

เมื่อทุกคนที่ขยักก้าวเข้าสู่รั้วมหาวิทยาลัยรามคำแหงด้วยการเป็นนักศึกษาที่สมบูรณ์ถูกต้องเรียบร้อยแล้ว ถ้าเราเปรียบกิจการนี้ว่า... ไร่เขาที่เราจะได้จากรามคำแหงแห่งนี้ นอกเหนือไปจากปริญญาบัตรและความเป็นบัณฑิตในอีก 4-5 ปีข้างหน้า อันมีคุณค่าสูงยิ่งกว่าที่จะได้จากมหาวิทยาลัยอื่นใดทั้งสิ้น หลายต่อหลายคนอาจจะมีหรือไม่มีเห็นคุณค่าที่แอบแฝงอยู่ในรามคำแหงแห่งนี้

ดังนั้นใครที่จะขอซื้อโอกาสในวาระที่นักศึกษาใหม่อย่างก้าวมาสู่อ้อมอกรามคำแหงแห่งนี้ ได้ตระหนักถึงคุณค่าและเกิดความภาคภูมิใจในสถาบันแห่งนี้ ตลอดจนเกิดความวิถึ ความอบอุ่นใจในการเริ่มต้นใช้ชีวิตนักศึกษาคุณค่าที่แอบแฝงอยู่ในมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่จะสรุปประมวลออกมาเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้คือ

1) การช่วยเหลือนั่นเอง

หลายต่อหลายคนที่มีฐานะเป็นนักศึกษารามคำแหงแห่งนี้ คงจะได้ยินได้ฟังคำขวัญประจำมหาวิทยาลัยมา

บ้างไม่มากก็น้อยที่ว่า "คนแต่เป็นที่พึ่งแห่งคน" เป็นคำขวัญที่ถือได้ว่ามีคุณค่า คุณประโยชน์ มากต่อการศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ดังจะเห็นได้จากที่เมื่อทุกคนอย่างก้าวมาสู่การเป็นนักศึกษาจะต้องมีการปฏิบัติสิ่งเหล่านี้ด้วยตนเองทั้งสิ้น คือ

- การสมัครเข้าเป็นนักศึกษาและลงทะเบียนเรียนด้วยตนเองที่ยังยกพอสมควร
- การศึกษาด้วยตนเองจากวิทยุ โทรทัศน์ เอกสาร ตำราต่าง ๆ
- การดูหนังสือ ตำราด้วยตนเองเพื่อเข้าสอบได้ไม่แต่ละเทอม

สิ่งเหล่านี้เอง มหาวิทยาลัยรามคำแหงจะค่อย ๆ ฝึกฝนนักศึกษาให้เกิดขึ้นทีละน้อย ๆ โดยไม่รู้สึกตัว เพื่อฝึกฝนให้เกิดความแข็งแกร่ง เป็นนักต่อสู้ด้วยตนเองทั้งสิ้น ทั้งนี้เพื่อที่จะอย่างก้าวออกไปสู่สังคมภายนอกที่ทุกคนจำเป็นต้องรู้จักการอยู่รอดในหนทางหนึ่งของการชีวิตด้วยการศึกษาของตนเองเป็นพื้นฐานอันสำคัญประการหนึ่งก่อนที่จะพึ่งพาอาศัยผู้อื่น

ดังนั้นนักศึกษารามคำแหงจะเป็นผู้ที่เจริญเติบโต เป็นผู้ใหญ่ที่พร้อมมูลด้วยอารมณ์ในตนเอง รู้จักการตัดสินใจและแก้ปัญหาด้วยตนเองอย่างดี ซึ่งหมายถึงว่าเป็นวิถีทางในอันที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จในชีวิตอนาคตข้างหน้าอย่างไม่ต้องสงสัย

2) ความอดทน

นอกเหนือจากคุณค่าของการรู้จักพึ่งพาตนเองที่นักศึกษจะได้จากสถาบันแห่งนี้ คุณค่าที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่น่าสนใจไปจากที่กล่าวคือ เรื่อง "ความอดทน" โดยเหตุที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงตั้งอยู่ ณ งานกรุงเทพมหานคร ทำให้นักศึกษาทุกคนที่มาศึกษาจำเป็นต้องมีคุณสมบัติเฉพาะติดตามมาอีกด้วย

- มีความอดทนอย่างยิ่งยวดในการโดยสารรถประจำทางตลอดจนการคิขัยของการจราจรในห้องนอน
- มีความอดทนในการศึกษาค้นคว้าตำราหนังสือต่าง ๆ ในบทเรียนให้เข้าใจและรู้เรื่องด้วยตนเอง
- มีความอดทนในการมาฟังคำบรรยายในแต่ละครั้งที่มีมหาวิทยาลัยอื่นแสนแสนคน
- มีความอดทนในการซื้อหาตัวหนังสือ

ความอดทนต่าง ๆ ดังกล่าวมาข้างต้น ย่อมค่อย ๆ เกิดสะสมขึ้นทีละน้อย ๆ แก่นักศึกษาโดยไม่รู้สึกตัว ทั้งนี้ย่อมจะมีผลสะท้อนไปสู่การดำรงชีวิตในสังคมอนาคตโดยไม่ต้องสงสัย เพราะความอดทนเหล่านี้จะส่งผลสะท้อนให้เกิดเป็นนิสัยที่ดีในบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการปฏิบัติงานในวันข้างหน้าจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยซึ่งเป็นองค์ประกอบอันสำคัญคือ ความอดทนนั่นเอง

ด้วยเหตุนี้ นักศึกษารามคำแหงย่อมได้เปรียบกว่านักศึกษาหรือนิสิตสถาบันอื่น ๆ อย่างหาที่เปรียบมิได้เสียอีกทั้งยังถือได้ว่าเป็นกำไร (Profit) ของชีวิตการศึกษา ซึ่งจะหล่อเลี้ยงชีวิตให้มีดีตลอด และทุกท่านที่เป็นนักศึกษาจะภาคภูมิใจในมหาวิทยาลัยรามคำแหงแห่งนี้หรือยังเล่า!

3) ความพยายาม

ในวิถีการดำรงชีวิตของมนุษย์ยุคปัจจุบัน สิ่งหนึ่งที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จ ความสมหวังในสิ่งที่ปรารถนาของมนุษย์เรา คงจะไม่มีอะไรเกินความมานะบากป็นพยายามอย่างที่สุด

ในทำนองเดียวกันนักศึกษาเมื่อเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยรามคำแหงแห่งนี้ ย่อมมีความปรารถนา มีความต้องการและมุ่งหวังอยู่ในใจตลอดเวลาที่ว่า จะเป็นบัณฑิตรามคำแหงในอีก 4-5 ปีข้างหน้า ซึ่งความปรารถนาเช่นนี้จะประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด ย่อมต้องอาศัยปัจจัยสำคัญในการพิจารณาอีกคือ "ความพยายาม" ทั้งนี้ก็เพราะผู้ที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้จำเป็นต้องมีคุณสมบัติประจำตัว คือ

- ต้องพยายามศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองทั้งสิ้น
- ต้องพยายามทำความเข้าใจในบทเรียนในแต่ละวิชาด้วยตนเอง
- ต้องพยายามที่จะสอบไล่ให้ผ่านไปได้ในแต่ละวิชา
- ต้องพยายามที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองให้่องสมบูรณ์

ความพยายามดังกล่าวนี้จะค่อย ๆ สะสมเพิ่มขึ้นทีละน้อย ทั้งนี้ย่อมต้องอาศัยความพยายามในอันที่จะมีส่วนช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเหล่านั้นสามารถนำไปใช้ในการสร้างสรรค์เสริมสร้างการปฏิบัติงานไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานราชการหรือภาคการกิตาม ซึ่งโอกาสนี้จะพบได้ในมหาวิทยาลัยแห่งนี้

(ส่วนต่อหน้า 6)

ข้อเสนอแนะบางประการ ในการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย

อมฤ์ เจริญ
คณะมนุษยศาสตร์

หลักสำคัญ ๖ ประการสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยที่ประสงค์ผลสำเร็จในการศึกษามากที่สุด ได้แก่ การรู้จักใช้ปัญญาและความเพียรพยายาม ความสามารถในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และความปรารถนาที่จะประสบผลสำเร็จ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้นักศึกษาประสบความสำเร็จทางด้านวิชาการ

ปัญญาและความเพียร เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งในการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะปัจจุบันมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งต่างพยายามปรับปรุงมาตรฐานการศึกษาให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ ดังนั้น การสอบแข่งขันไม่ว่าจะเป็นการสอบแข่งขันเพื่อเข้ามหาวิทยาลัยเปิดหรือการสอบแต่ละครั้ง ย่อมจะมีความยากลำบากมากขึ้น จะเห็นได้ว่าบุคคลทั่วไปมักจะมีพื้นฐานว่านักศึกษามหาวิทยาลัยย่อมจะมีปัญญาความฉลาดโดยธรรมชาติ แต่คำพิงปัญญาเพียงอย่างเดียว ปราศจากความขยันหมั่นเพียรและการทำงานหนักอย่างจริงจังแล้ว การศึกษาขอมไม่ประสบผล เช่น นักศึกษาผู้เคยประสบผลสำเร็จในการเรียนชั้นมัธยมอาจจะประสบความล้มเหลวในการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้โดยง่าย เพราะมหาวิทยาลัยมีกิจกรรมนอกหลักสูตรที่เข้าชวนใจนักศึกษามากกว่าระดับมัธยม ประกอบกับนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องรู้จักรับผิดชอบชีวิตตัวเองมากกว่าที่จะมีคนควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดเช่นนักเรียนมัธยมด้วยเหตุนี้ จะเห็นว่าในแต่ละปีนักศึกษาปีที่ ๑ จะต้องเรียนซ้ำชั้นหรือถูกไล่ออกจากมหาวิทยาลัยเป็นจำนวนไม่น้อย มีเรื่องทำเองในกิจวัตรน้อย ๆ เช่น เมื่อประกาศผลสอบกลางปี นักศึกษาที่ได้รับคะแนนต่ำมาก ๆ จะเกิดความรู้สึกท้อใจ หวัง แม้ว่าจะไปพยายามจะพยายามอย่างหนักมากยิ่งขึ้น แต่เขาก็ค้นพบว่า เขาไม่สามารถสร้างนิสัยเอาใจใส่ในการเรียนอย่างจริงจัง สม่ำเสมอเช่นสมัยมัธยมได้ก็อีกต่อไป และถึงแม้ว่าเขาจะทำงานหนักหลังจากการสอบกลางเทอมแล้วก็ตาม ปากทูลว่า คะแนนไม่ได้เพิ่มมากขึ้นเลย การได้รับคะแนนต่ำซ้ำอีก เป็นการทำลายความเชื่อมั่นเป็นอย่างมาก ความเศร้าเสียใจเพิ่มพูนมากขึ้น ในที่สุดที่เสียใจไม่ได้ก็คือ การล้มเหลว

ทางการศึกษา ความรู้สึกขมขื่นอันเกิดจากความผิดหวังย่อมมีมากขึ้น ดังนั้นไม่ว่าจะแนะนำนักศึกษาด้วยความหวังดีว่า ควรจะขยันตั้งใจเรียนสม่ำเสมอตั้งต้นเงินจบ แล้วจะไม่ผิดหวัง (จริง ๆ นะ)

ความสามารถในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นปัจจัยประการที่สอง สำหรับการสร้างความสำเร็จในการศึกษาระดับอุดมศึกษา ความสามารถ ณ ที่นี้หมายถึง ความแตกต่างระหว่างการสอบผ่านและการสอบตก ความสามารถนี้อาจปรับปรุงให้ได้ด้วยการฝึกฝน เช่น การจดโน้ต การอ่านตำรา การศึกษาเฉพาะเจาะจงเรื่องใดเรื่องหนึ่งพิเศษ ตลอดจนการทบทวนทุกอย่างที่เรียนเพื่อเตรียมตัวพร้อมสำหรับการสอบ การทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความหมายแตกต่างกับมากกับการทำงานหนัก เกี่ยวกับเรื่องนี้ จะขอยกตัวอย่างจากประสบการณ์ที่คนไทยในต่างประเทศส่วนใหญ่จะประสบก็คือ คุณภาพในต่างประเทศ จะมีผู้มาตักหนามากโดยเฉพาะรัฐทางภาคเหนือของสหรัฐอเมริกา ผู้ที่บรรดจะต้องพยายามอย่างหนักในการรับรถฝ่าทะเลหิมะ อิงพยายามวิ่งน้ำแม้จะวิ่งให้ลื่นหุบกมากเท่าใดก็ยังไม่ประสบความสำเร็จหรือลื่นไถลไปแต่ประการใด จะมีแต่เสียเวลา เปลืองน้ำมัน และอาจรอเคือ ในทางตรงกันข้าม ผู้ที่บรรดที่มีประสิทธิภาพจะตระเตรียมพร้อมที่จะเผชิญปัญหาที่มิใช่ด้วยการเตรียมล้อรถสำหรับขับฝ่าทะเลหิมะ หรือการเอาโซ่พันล้อรถให้พร้อม วิธีเช่นนี้จะทำให้รถลื่นไถลไปไม่ได้ ถึงแม้ว่าจะขับแต่ล้อรถก็อยู่และมั่นคง ตัวอย่างที่ยกมาในเรื่องนี้ อุปมาเหมือนกับการศึกษาที่ไม่มีประสิทธิภาพย่อมจะเปลืองเวลาและพลังงานอย่างมาก แต่อาศัยศึกษาด้วยการจัดการเวลาอย่างมีระเบียบและใช้ความคิดที่แน่วแน่ย่อมจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่คุ้มค่าพอใจ (ถ้าไม่เชื่อ ก็ทดลองดูซิ)

ความปรารถนาที่จะประสบผลสำเร็จ เป็นประการสุดท้ายที่จะกล่าวถึง ความแตกต่างที่สำคัญระหว่างความสำเร็จและความล้มเหลว เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดขึ้นอย่างดีและสมจริง กล่าวคือ จุดมุ่งหมายที่แน่ชัดจะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะกระตุ้นและสร้างความมั่นใจได้เป็นอย่างดีที่จะดำเนินการไปสู่จุดหมายปลายทาง ความปรารถนาเช่นนี้เป็นความรู้สึกทางจิตใจที่สมบูรณ์ที่จะเป็นพลังนำไปสู่งานสร้างสรร แต่ในทางตรงกันข้าม ความขุ่นเคืองไม่แน่นอนจะเป็นสิ่งชักจูงให้จิตใจหันเหออกจากงาน จุดมุ่งหมายเป็นสิ่งที่สร้างความมีชีวิตชีวา ทางด้านวิชาการ จะเห็นได้ว่านักศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายแน่นอนจะพบว่า

ศึกษาทำให้ง่ายและผลการสอบก็จะได้คะแนนสูง ข้อสำคัญที่ใครจะขอเตือน ณ ที่นี้ คือ การมีจุดมุ่งหมายไม่ได้หมายความว่าความล้มเหลวหรือการเปลี่ยนจุดมุ่งหมาย ตามความจริงแล้ว นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดีมักจะเป็นบุคคลที่มีอิสระในการเปลี่ยนโลกทัศน์ ตัวอย่างเช่น นักศึกษาแพทย์ซึ่งส่วนใหญ่ยอมรับว่าเป็นผู้มีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี สามารถจะเปลี่ยนหรือย้ายคณะมาศึกษาวิศวกรรมศาสตร์หรือวิชาอื่น ๆ ได้อย่างสะดวก ดังเช่น สุชาติ อุคตโมท นักเขียนเรื่องสั้นผู้ล่วงลับ ไปแล้ว แต่ในทางตรงกันข้าม นักศึกษาที่ได้คะแนนต่ำไม้อาจจะเปลี่ยนวิชาเรียนหรือย้ายคณะได้ เพราะไม่สามารถสอบแข่งขันผ่านได้

การกำหนดจุดมุ่งหมาย จุดมุ่งหมายคืออะไร อาจยกตัวอย่างของ วอลเตอร์ พอล์ค (Walter Pauk) แห่งมหาวิทยาลัยคอร์เนลกล่าวว่า นักศึกษาผู้ที่ไม่ประสบผลสำเร็จมักจะทำคำตอบว่า จุดมุ่งหมายของตนคือ ต้องการศึกษาด้านประวัติศาสตร์ หรือ ศิลปศาสตร์ หรือ มนุษยศาสตร์ (ตามความคิดของผู้เขียนเห็นว่าชื่อทั้ง ๖ นี้มีวิชาที่ศึกษาใกล้เคียงหรือเหมือนกัน เพียงแต่เรียกชื่อต่างกัน และเมื่อนักศึกษาผู้ใดถูกถามว่า การศึกษาเช่นนี้คืออะไร เขาก็เริ่มประจักษ์ว่ากำลังความคลุมเครือไม่แน่ใจว่าจุดหมายในการศึกษาของเขาเป็นชื่ออะไร การศึกษาทางด้านอักษรศาสตร์...คือ การศึกษาที่ทำให้บุคคลนั้นมีความเป็นเลิศทางภาษาต่างประเทศ ความรู้กว้าง ๆ เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ วรรณคดี และเศรษฐกิจ และความคุ้นเคยอย่างน้อยที่สุดวิชาหนึ่งของแขนงวิทยาศาสตร์ ในการถ่ายทอดความคิดไปยังการปฏิบัติ บุคคลนั้นอาจจะต้องจรรยากรวิธีต่าง ๆ ที่เขาคิดว่าเป็นวิชาจำเป็นที่เขาจะต้องศึกษา ในกรณีเช่นนี้ บุคคลที่ศึกษาวิชาประเภทนี้ต้องตระหนักดีว่า หมายถึงขอบเขต ความกว้าง และความเป็นอิสระในการแสวงหาความรู้เพื่อให้ผลได้ในทางปฏิบัติ และนำมาใช้ได้ทันที หรือบางทีนักศึกษาอาจจะปรึกษาแสดงความคิดเห็นในการศึกษาวิชาอักษรศาสตร์กับอาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์ท่านอื่น ๆ ในคณะเพื่อความกระจ่างชัด และเมื่อได้บทบรรณรายชื่อวิชาที่เรียนแล้ว นักศึกษาจะต้องมีความสามารถในการอธิบายรายละเอียดของวิชาเห็นว่าเป็นอย่างไร และจะต้องตั้งมาตรฐานหรือกำหนดไว้ว่า จะสามารถนำวิชาเหล่านี้มาใช้ประโยชน์ให้ได้ในวันหนึ่งข้างหน้า นักศึกษาผู้สามารถคิดจุดมุ่งหมายของตนให้ตลอด ย่อมสามารถก้าวสู่วิถีชีวิตที่ระบืออย่างหนาแน่นด้วยความมั่นใจและสำเร็จด้วยดี ทั้งนี้เพราะ เขารู้เหตุผลด้วยตนเองที่จะศึกษาหาความรู้ตั้งแต่เริ่มต้น

จากประสบการณ์ สังเกตเห็นว่านักศึกษาไทยส่วนมากมักไม่ทราบแน่ชัดถึงจุดมุ่งหมายในการศึกษาของตน หลายคนศึกษาคณะนี้คณะนั้นเพราะเป็นคณะที่คนส่วนมากเห็นว่าดีที่สุด เพราะว่ามีวิชาเรียนง่าย ๆ สามารถจบได้รวดเร็ว หรือเพราะว่าเพื่อนสนิทเรียนคณะนี้ ต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น ผู้เขียนจะขอประสงค้อธิบายความนี้ มีส่วนไม่น้อยทีเดียวที่จะกระตุ้นให้นักเรียนมีนิสัยนักศึกษาหันมาสำรวจตัวเอง แล้วหาคำตอบของจุดมุ่งหมายในการศึกษาของตนเอง โดยเฉพาะบุคคลที่ประสงค์จะศึกษาต่อชั้นปริญญาโทในต่างประเทศ จำเป็นต้องเตรียมตัวเพื่อเขียนจุดมุ่งหมายของการศึกษาในใบสมัครเรียน ซึ่งมีส่วนสำคัญที่ทางมหาวิทยาลัยจะพิจารณาไว้ให้เข้าเรียนได้

สุดท้ายนี้ ผู้เขียนใคร่ขอกระตุ้นให้นักศึกษาเขียนจุดมุ่งหมายของการศึกษาของตนอย่างชัดเจน และเข้าใจอย่างถ่องแท้ หลังจากเขียนเสร็จแล้วควรคิดไว้ในที่ ๆ สามารถทำได้ด้วยตัวเองได้เป็นครั้งคราวเพื่อพิจารณาว่า ท่านกำลังมีงานอะไรทำอยู่...ขอให้นักศึกษา

ทรศนะจากอาจารย์ บัณฑิต มร. : คุณภาพหรือปริมาณ?

พศ. จันทรวิชัย ภักดิ์ธิม
คณะมนุษยศาสตร์

สิ่งที่ควรตระหนักและควรแก่การวิพากษ์วิจารณ์สำหรับครูบาอาจารย์และสำหรับนักศึกษาเองคือ จุดประสงค์ของรวมคำแหงในการผลิตบัณฑิต รวมคำแหงต้องการปริมาณหรือต้องการคุณภาพ? ถ้าต้องการปริมาณบัณฑิตเป็นจำนวนมาก ย่อมหมายถึงคุณภาพก็ต้องเป็นปัญหาหนักกว่าได้ลือชองหรือไม่ แต่ถ้านำมาซึ่งคุณภาพ รวมคำแหงก็ต้องเตรียมหาตลาดรองรับสำหรับบัณฑิตจำนวนมากที่นักศึกษาและบุคคลวงนอกจะตั้งขึ้นมาตามฝ่ายบริหารและฝ่ายวิชาการ อาทิ การให้บริการทางวิชาการแก่นักศึกษาจำนวนมากเป็นการให้บริการที่สูญเปล่าหรือไม่ เป็นการลงทุนทางวิชาการและทรัพยากรธรรมชาติที่สูญเปล่าหรือไม่ ฝ่ายวิชาการประเมินความล้มเหลวในการสร้างบัณฑิตเพื่อรับใช้สังคมหรือไม่ นโยบายผลิตบัณฑิตนั้น มีจุดบกพร่องหรือไม่ ฯลฯ

ในทรศนะของคนที่ทั่วไป ย่อมเห็นได้ว่า รวมคำแหงก็ต้องการออกเอาด้วยอ่าวแก่บรรดาเยาวชนที่พลาดหวังจากการสอบแข่งขันเข้าเรียนในบรรดามหาวิทยาลัยเปิด แต่สิ่งที่คนทั่วไปได้ตระหนักก็คือ มหาวิทยาลัยแห่งใหม่ผลิตบัณฑิตออกมากสู่สังคมน้อยมาก จนเป็นที่เข้าใจกันว่า รวมคำแหงนั้น "เข้าง่ายออกยาก" ยิ่งกระนั้น ทรศนะดังกล่าวก็อาจจะทำให้คนทั่วไปให้ความศรัทธาแก่คุณภาพของบัณฑิต มร. ด้วยมีความพึงใจว่าบัณฑิต มร. คืออดีตเยาวชนผู้พลาดหวังจากเกมการแข่งขันแบบเวทีมหาวิทยาลัยเปิด ซึ่งหมายถึงความพ่ายแพ้กันในเชิงปัญหา ทรศนะนั้นย่อมทำให้ประชาชนสงสัยเคลือบแคลงว่า บัณฑิต มร. นั้น "รู้อะไร" สักเพียงใด

ในฐานะที่มีผู้เขียนเองก็เป็นผู้สอนที่มีประสบการณ์มากพอควรและได้ตระหนักถึงความสงสัยเคลือบแคลงของมวลชนที่มีต่อคุณภาพบัณฑิต มร. ผู้เขียนจึงใคร่แสดงความคิดเห็นบางประการ

ก่อนอื่น รวมคำแหงเป็นมหาวิทยาลัยเปิด คำพิ่มมหาวิทยาลัยเปิดนั้นอาจมีความหมายเชิงวิชาการลึกซึ้ง แต่สิ่งที่ควรตระหนักก็คือ รวมคำแหงเป็นมหาวิทยาลัยที่เปิดโอกาสแก่เยาวชนทั่วไปให้แสดงความสามารถเชิงสติปัญญาในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษา รวมคำแหงได้ลบความเหลื่อมล้ำต่ำสูงแต่ตั้งเดิมที่คนทั่วไปมักถือว่ายบัณฑิตคือชนชั้นอภิสิทธิ์ชนทางปัญญา ที่คนทั่วไปมีโอกาสได้เข้าเรียนไม่ได้ยาก เพราะบรรดาเวทีการแข่งขันนั้นต้องการผู้ชนะที่มีจำนวนน้อยมาก ดังที่เรียกกันว่า "แพ้คัดออก" ผลการแข่งขันนั้นไม่อาจถือได้ว่าเป็นเครื่องชี้ขาดสติปัญญาของคนได้ทั้งหมดรูปแบบ แต่ในอีกด้านหนึ่งมีการวัดความมั่นใจในตนเองและมัก "ติดดิน" ด้วยวิธีการแข่งขันนั้นอย่างจริงจังคือชีวิตของตนเองเกินไป การแข่งขันดังกล่าวสร้างความรู้สึกเหมือนล้มต่ำสู่ชั้นในสังคม รวมคำแหงจึงเป็นหนทางหนึ่งที่จะขจัดความรู้สึกที่อันตรธานเช่นนี้ได้มากมิใช่น้อย ด้วยวิธีการเอื้ออำนวยโอกาสแก่บุคคลทุกระดับ ทุกเพศ ทุกวัย ทุกอาชีพ และทุกระดับสติปัญญา (ที่สามารถจบการศึกษาเทียบเท่า ม.ศ.5) ให้สามารถทดสอบความสามารถและแสวงหาความรู้ได้อย่างเต็มที่ การสอบไม่เลือกชนชั้น "แพ้คัดออก" นั้นยังคงมีอยู่ในระบบการสอบได้ แต่การคัดออกนั้นมีได้หมายถึงการ "ได้ออก" หรือ "สอบตก" ในความหมายของระบบ

มหาวิทยาลัยเปิดทั่วไป หากแต่เป็นการถ่วงถ่วงเฉพาะเพราะนำหนึ่งทางปัญญา ผู้ที่ไม่ผ่านการถ่วงถ่วงก็ย่อมสามารถพยายาคัดสรรในกรณีอื่นได้ กล่าวคือสอบตกแล้วก็ย่อมสอบใหม่ได้ รวมคำแหงให้โอกาสแก่นักศึกษาที่จะยกระดับสติปัญญาของตนเองขึ้น "บัณฑิต" โดยการกำหนดการศึกษาให้ทดสอบถึง 8 ปี การศึกษาเมื่อครบ 8 ปีแล้ว ยังไม่สามารถจะยกระดับสติปัญญาได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน ผู้ที่นั้นก็ยังมีสิทธิ์สมัครเรียนใหม่เริ่มต้นใหม่ได้ ระบบการศึกษาที่จริงเป็นระบบที่นักศึกษาต้องพยายามอดทนอย่างจริงจังจึงจะสามารถเป็นบัณฑิตได้ เมื่อพิจารณาถึงการสอนและอุปกรณ์การสอนแล้ว นักศึกษา มร. ได้เปรียบกว่านักศึกษาแห่งอื่นมาก กล่าวคือ นักศึกษามีตำราของทุกกระบวนวิชาที่ตนเองจะเรียน โดยไม่ต้องพึ่งจุดคำบรรยายแต่ประการเดียว ตำราช่วยให้ นักศึกษาสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องเข้าฟังคำบรรยาย เมื่อมีปัญหาทางวิชาการ นักศึกษาสามารถติดต่อเรียนถามครูบาอาจารย์ได้ รวมคำแหงเป็นมหาวิทยาลัยที่มีครูบาอาจารย์ส่วนใหญ่อยู่ประจำในที่ทำงานมากกว่าแห่งอื่น เป็นการให้บริการเป็นที่ปรึกษาทางวิชาการที่ค่อนข้างจะได้ผลมาก นักศึกษาผู้ใดที่เคยผ่านการเรียนในมหาวิทยาลัยปิดมาจะรู้สึกถึงความดีของ มร. ในด้านบริการได้ดีกว่านักศึกษา มร.ทั่วไปที่มักจะมีคิดว่า มร. ยังให้บริการแก่คนไม่เพียงพอ

ทรศนะของนักศึกษาทั่วไปนั้นมักจะมีมุมมอง มร. โดยเทียบกับมหาวิทยาลัยปิด กล่าวคือ ในมหาวิทยาลัยปิด นักศึกษามีโอกาสสอบตกน้อยมาก นักศึกษา มร. จึงคิดว่าในการเรียนที่ มร. การสอบก็ควรเป็นเช่นนั้น กล่าวคือตกน้อย ทรศนะนี้ได้มองข้ามความจริงที่สำคัญยิ่งก็คือนักศึกษา มร. นั้นมีระดับสติปัญญาต่างกันมาก เพราะมิได้ผ่านการสอบคัดเลือกระดับ "แพ้คัดออก" เพื่อคัดกรองเอาแต่ระดับสติปัญญาเดียวกันไว้ การสอนนักศึกษาที่มีสติปัญญาต่างกันนั้นจึงได้ผลเมื่อเป็นการสอนชั้นเรียนที่มีนักศึกษาจำนวนน้อย ครูบาอาจารย์สามารถสอนได้ใกล้ชิด วันจึงเห็นจริงถึงระดับสติปัญญาของนักศึกษาแต่ละคนจนสามารถจะช่วยเหลือให้ได้อย่างเต็มที่ ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่า มร. มีนักศึกษาเป็นเรือนพันเรือนหมื่น ครูบาอาจารย์ไม่อาจจะให้ความรู้เป็นพิเศษเฉพาะแก่ผู้ใดได้ นักศึกษาต้องเรียนรู้ด้วยตัวเองทุกอย่าง ผู้ใดยังเรียนรู้นั้นก็เพียงพอกับยอมสอบตก

เมื่อจำนวนผู้ที่สอบตกเพิ่มมากขึ้นจนทุกภาคการศึกษาที่ย่อมสร้างภาพพจน์ของกระบวนวิชานั้น ๆ ใหกลายเป็นวิชาที่ยากมากมีโอกาสสอบได้ได้อีกเต็มที่ ภาพพจน์นี้ที่นักศึกษาสร้างขึ้นย่อมบั่นทอนความมั่นใจในสติปัญญาของตนเองลงไปด้วย คำถามส่วนใหญ่ที่นักศึกษาจะสอบถามกันเองหรือเรียนถามครูบาอาจารย์จึงเป็นไปในทำนองที่ว่า "ตกไหม" "สอบตกมากไหม" "อาจารย์ใจดีไหม" คำถามเหล่านี้สะท้อนถึงข้อเท็จจริงว่านักศึกษาประเมินสติปัญญาของตนเองต่ำกว่า "ตัวคนอื่นตก เราก็คงตก" สติปัญญาที่แตกต่างกันนั้นจึงนำมาเปรียบเทียบกันได้อย่างอีกประการหนึ่ง นักศึกษามักจะต้องสอบถามว่าแต่ละ

กระบวนวิชาได้กำหนดให้ทำรายงานหรือไม่ มีกิจกรรมอื่นใดนอกเหนือจากการเข้าฟังคำบรรยายหรือไม่ ทำที่ของนักศึกษาคือปัญหาเบื้องต้น ส่วนสะท้อนถึงความจริงที่ว่า นักศึกษาเองก็สวามิภักดิ์ตามนายทุนคือ ต้องการผลกำไร โดยลงทุนให้น้อยที่สุด แต่การศึกษานั้นเป็นการลงทุนทั้งสติปัญญา ความสามารถ ความเพียรอดทน และลงทุนทั้งสุขภาพ และทุนทรัพย์ประกอบกันด้วย ไม่มีสิ่งใดจึงได้เปล่าโดยปราศจากการลงทุนที่ทุ่มเท

ทรศนะและการแสดงออกของนักศึกษาดังกล่าว มีส่วนทำให้ฝ่ายบริหารและฝ่ายวิชาการหวั่นไหวได้มิใช่น้อย ดังปรากฏว่าครูบาอาจารย์บางท่านได้พิจารณาช่วยนักศึกษาให้สอบผ่านเพราะเกิดเมตตาจิตบ้าง เกงนักศึกษาไม่พอใจบ้าง เกงว่าภาคต่อไปก็ไม่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนวิชาของทำนอง เป็นต้น การพิจารณาสอบได้โดยขาดหลักเกณฑ์และโดยไม่คำนึงถึงความจริงว่านักศึกษา "รู้อะไร" หรือไม่ และมักคิดว่า "ศรัทธาในตัวคนฉลาดเด็ก" ท้ายที่สุด ถ้าคณาจารย์ส่วนใหญ่คัดค้าน ย่อมจะทำให้ รวมคำแหงขาดคุณภาพทางวิชาการ

ในระบบสอบได้ของ มร. นั้น ครูบาอาจารย์ควรที่จะต้องคำนึงถึงคุณภาพของการเรียนรู้เป็นเบื้องต้น โดยไม่ควรหวั่นไหวไปกับจำนวนผู้ที่สอบตก และไม่หวั่นไหวไปกับเสียงดีเสียงเลวอย่างถึง "ความหิน" "ความยากเย็น" ของการสอบผ่าน จริงอยู่ การสอบได้ที่ได้จำนวนคนมากย่อมทำให้ผู้สอนต้องพิจารณาตนเองด้วยว่าได้บกพร่องในด้านการสอนและการออกข้อสอบบ้างหรือไม่ แต่ในขณะเดียวกัน ผู้สอนเองก็ต้องไม่ลืมข้อเท็จจริงว่า นักศึกษามีสติปัญญาหลายระดับด้วย การผลิตบัณฑิตโดยมุ่งปริมาณแต่เอาใจนักศึกษาเอง โดยให้สอบผ่านเป็นจำนวนมากนั้นจึงทำให้คุณภาพทางวิชาการต้องดิ่ง เป็นผลเสียแก่บัณฑิตและมหาวิทยาลัยของในบั้นปลาย บัณฑิต มร. จึงกลายเป็น "บัณฑิตไหล" ไม่เป็นที่เชื่อถือ และอาจจะถึงขั้นเป็นที่ดูหมิ่นทางวิชาการได้โดยง่าย และจะพวงงวนโดยยั้งยืน อีกทั้งยังเป็นบัณฑิตที่ไร้ศักดิ์ศรี มหาวิทยาลัยรวมคำแหงก็จะได้ชื่อว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่ขาดเกียรติภูมิทางวิชาการ

ถึงเวลาหรือยังที่เราชาวรวมคำแหงจะตัดสินใจให้เด็ดขาดเสียทีว่า เราต้องการคุณภาพหรือปริมาณในการผลิตบัณฑิต สิ่งที่เราคำนึงคือ มร. มิได้มีหน้าที่แค่เพียงรองรับนักศึกษาจำนวนมากให้มีโอกาสเรียนและจบเป็นบัณฑิตเท่านั้น มร. ต้องมีหน้าที่คัดสรรผลของการปฏิบัติหน้าที่ด้วยว่า บัณฑิตนั้นมี "คุณภาพ" ทางสติปัญญาในการรับใช้สังคมหรือไม่ด้วย อย่าให้ มร. ได้ชื่อว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่พาล่าผลาญเงินแผ่นดินโดยผลิตบัณฑิตที่ค่ากว่าคุณภาพออกมากสู่สังคม ใหกลายเป็นปัญหาสังคม อาทิ บัณฑิต มร. ที่คุณภาพต่ำต้องยอมไม่เป็นที่เลื่อมใสศรัทธา บัณฑิตจะรู้สึกไร้ศักดิ์ศรีและต่ำต้อยเมื่อเทียบกับบัณฑิตสอบผ่านอื่น บัณฑิตมากมายที่ไร้คุณภาพจะทำให้เกิดปัญหาว่างงานแก่สังคม เป็นภาวะแก่สังคมที่ได้โดยผู้จนให้มีโอกาสเรียนในมหาวิทยาลัย

ต้องการผู้พูดภาษาไทยถิ่น

ดร.แฟรงกลิน ฮัฟแมน นักภาษาศาสตร์จาก มหาวิทยาลัยคอร์เนล สหรัฐฯ ได้เดินทางมาวิจัยเรื่อง ภาษาในตระกูลมอญ-เขมร ที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมีความสนใจที่จะได้สัมภาษณ์ผู้พูดภาษาไทยถิ่นต่าง ๆ คือ กูย บรู ไซ ลัวย ฉมร ละว้า ชวบน ชิน(มด) ซอง ละเมิด เพ็ชร์ ผู้ที่พูดภาษาถิ่นเหล่านี้มีภูมิลำเนา อยู่ในเขตจังหวัด สุรินทร์ ศรีสะเกษ บุรีรัมย์ นครพนม อุบลราชธานี เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน เพชรบูรณ์ นครราชสีมา ตรัง จันทบุรี และอินทรีลือทอง

ผู้ที่ใช้ภาษาถิ่นเหล่านี้เป็นภาษาแม่ และสนใจจะ ให้อินโฟมด ดร.ฮัฟแมน จะได้รับค่าตอบแทน ชั่วโมง ละ 20 บาท

สนใจโปรดติดต่อ ดร.นิตยา กาญจนะวรรณ ห้อง 520 ชั้น 5 คณะมนุษยศาสตร์

ข่าวโดย ดร.นิตยา กาญจนะวรรณ

การแจ้งผลการสอบไล่ ภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2520

ตามประกาศ สำนักบริหารทางวิชาการและทดสอบ ประเมินผล (สวป.) ลงวันที่ 25 เมษายน 2521 เรื่อง การแจ้งผลการสอบไล่ภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2520 ซึ่ง สวป. ได้ประกาศกำหนดวันส่งของแจ้งผลการสอบ ไปแล้วนั้น

บัดนี้ มหาวิทยาลัย ได้พิมพ์ผลการสอบรายบุคคล ภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2520 แล้วเสร็จ และสวป. ได้ จัดส่งผลการสอบดังกล่าวไปให้นักศึกษาทางไปรษณีย์ ตั้งแต่วันที่ 14 พฤษภาคม 2522 เมื่อนักศึกษาได้รับแล้ว ขอให้ตรวจสอบว่าผลการสอบถูกต้องหรือไม่ หากไม่ ถูกต้องให้ยื่นคำร้องทักท้วงได้ที่คณะที่นักศึกษาสังกัด ภายในกำหนดเวลา 7 ปี นับตั้งแต่วันที่ประกาศนี้เป็นต้นไป ประกาศ สวป. วันที่ 22 พฤษภาคม 2522

คณะศึกษาศาสตร์ จัดประชุมเรื่อง "การวัดและประเมินผล การศึกษา"

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จัด ประชุมเชิงปฏิบัติการ ในหัวข้อเรื่อง "การวัดและประเมิน ผลการศึกษา" ณ สภาอาจารย์ ม.ร. ในวันที่ 25 มิถุนายน ถึง 3 กรกฎาคม 2522 ระหว่างเวลา 8.30-16.00 น.

การจัดประชุมครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริม ให้เกิดความเข้าใจในการวัด และประเมินผลการศึกษา ให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้มีโอกาสพัฒนาการเรียนการสอน ในด้านการวัดและประเมินผล อันเป็นหัวใจของการเรียน การสอนและเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนา คณะอาจารย์ใน มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยจะมีการบรรยาย การอภิปราย และการปฏิบัติการ ของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย อาทิ ศ.ดร.ชวาล แพทย์กุล, ผศ.ดร.

ทรศนะจากหน้าหนังสือพิมพ์

หมายเหตุ

บทเชว.ชอมอ่านคอลัมน์ กุญแจก่อนนี้ ของ ฌมภ์ ลุงจนันท์ ซึ่งเคยเป็นบรรณาธิการ น.ส.น. ไทยรัฐ หน้า 9 เศรษฐกิจรายได้ประโชยทั้งด้านความรู้และความคิด เคย ผิดเอาไม่ฝากนักศึกษาคณะเกษตรตอนอยู่เสมอ ๆ วันหนึ่งนำ ข้อความในคอลัมน์นี้มาลง น.ส.น.ไทยรัฐ ฉบับวันเสาร์ที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2522 มาฝากนักศึกษามาโดยทุกท่าน เพิ่งรับทราบทรศนะจากผู้เขียนคอลัมน์นี้

บ.ก.ช.ร.

เรียน อาจารย์สมศรี กิ่งบือธิ์

1. การที่ครูท่านหนึ่งพูดว่า "หากพวกเธอเรียนหนักแบบนี้ นำวีรลงไล่ไปเรียนต่อที่รามาแล้วคงทงอแงแน่นอน" อาจารย์คิดว่า คุณครูท่านนี้หมายความว่าอย่างไรครับ?
2. ทุกครั้งที่มีการเรียนฝรั่งเศส คุณครูจะแบ่ง เด็กนักเรียนแยกให้นั่งออกเป็นกลุ่ม ๆ คือ จะแยกเด็กว่า กลุ่มนี้มีใครบ้าง ต้องเรียนรวมคำแหง และกลุ่มไหน ต้องเขียนมหาวิทยาลัยอื่น ๆ การแบ่งแยกกลุ่มแบบนี้ อาจารย์ คิดว่า คุณครูท่านนี้มีวัตถุประสงค์อย่างไรต่อนักเรียนครับ?
3. มหาวิทยาลัยเปิด เช่น รามคำแหง คงมีแต่ นักศึกษาที่ขี้เกียจ หรือ ขี้เกียจขี้เกียจ ถ้าไปเรียนที่โรงเรียนวิ
4. เมื่อเวลารุ่นที่ ๆ ที่ศึกษาต่อตามมหาวิทยาลัย ต่าง ๆ มากน้อย ๖๖. อาจารย์แนะนำแนวจะพยายามเขียนเฉพาะ คนที่เรียนในมหาวิทยาลัยเปิด เช่น จุฬาร ธรรมศาสตร์ สงขลานครินทร์ ฯลฯ มาพูดแนะนำว่าการเขียนการสอบ ให้น้อย ๆ ทั้ง แต่ตรงกันข้ามรุ่นที่ ๆ ที่เรียนตามมหาวิทยาลัย เปิดคือรวมคำแหง อาจารย์ได้แนะนำแนวจะไม่พยายามให้ มาพูดแนะนำ เหมือนกับที่ ๆ ที่เรียนในมหาวิทยาลัยเปิด ศกจะว่าแบบนี้ พยายามว่าเป็นการมีอคติหรือไม่ครับ?

ขอแสดงความนับถือ

"เด็กมหา"

สมบูรณ์ ชิตพงษ์, ดร.โชติ เพชรชื่น, ดร.สาวิง บุญ เรืองรัตน์, ศ.ดร.สุจิต ภูสาร และ อ.เอกภพ เพ็ชรอนุ กุลบุตร ฯลฯ หัวข้อที่จะประชุม คือ-

- หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา
- วิธีเขียนเค้าโครงชนิดต่าง ๆ และรูปแบบคำถาม
- การวิจารณ์ คำถามและข้อสอบ
- วิธีวิเคราะห์ข้อสอบ
- ความหมายของคะแนน

ผู้เข้าร่วมประชุม คือ อาจารย์ผู้สอนคณะบริหารวิ ชาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้ทรงคุณวุฒิ และ ผู้สนใจ จำนวน 100 คน

ข่าวโดย คณะกรรมการประชาสัมพันธ์

เราจะได้อะไรจากรามฯ (ต่อจากหน้า 3)

สิ่งใดที่ควรถึงคุณค่าที่นักศึกษาจะได้จากมหาวิทยาลัย รามคำแหง ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษาหรือตนเอง ด้าน การอดทน และด้านความพยายาม จะพบว่า ถึงเวลา แล้วหรือยังที่ผู้คิดหวังในการศึกษาจากสถาบันอื่น ๆ จะ ไม่น้อยใจ เสียใจ เศร้าใจ หรือผิดหวังที่ได้มีโอกาส เข้าศึกษาซึ่งสถาบันที่ตนเองเอาใจไว้เมื่อเริ่มแรก เพราะ รามคำแหงแห่งนี้พร้อมที่จะอำนวยความสะดวกด้วยความยินดี เต็มใจ และจะมีส่วนในการสร้างสรร จรรโลงให้ท่าน เป็นผู้ที่สมบูรณ์พร้อมพร้อมด้วยคุณสมบัติและคุณธรรมคุณ 德ที่พร้อมจะออกไปเผชิญโลกภายนอกได้อย่างปกติสุข

ตอบ

1. ครูพยางค์ความน่าจะสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ไม่ได้ ถ้าหากเรียนในมหาวิทยาลัยต้องเรียนที่รามคำแหง เพราะถึงนี้ไม่มีทางเลือก

2. ออกจะชอบบทที่ครูระบุไว้เช่นนี้ ครูอาจแบ่ง เพราะจะได้กวัดกันพวกอ่อน และสอบเทียบชั้นให้พวก เก่งจะได้ไม่ต้องจะได้ไม่ต้องรบกวนพวกอ่อน ฝ่ายพวกอ่อนก็ จะได้ไม่ท้อใจเพราะมีคนเก่งเปรียบเทียบกับตลอดเวลา มีโอกาสเก่งในหมู่พวกอ่อนด้วยกันก็ยิ่งดี พวกอ่อนอาจ ต้องท้อใจอันมีข่าจี้ใจมาก ถ้าเรียนรวมกัน ครูเอา ใจใส่เช่นนี้ไม่ได้หรอก เพราะเด็กที่เรียนเก่งจะเบื่อ

3. ไม่ใช่ผู้ที่เรียนในโรงเรียนมาแล้วถึง 12 ปี ไม่ หมายความว่า การสอบคัดเลือกเป็นการแย่งที่นั่งซึ่งจำกัดใน มหาวิทยาลัย ใครเก่งกว่าตามจังหวัดและโอกาสจะประสบ กับ "ครู" ก็ผ่านไปได้ ข้อสอบนั้นมีไว้เพื่อจะเป็นการ พิสูจน์ความรู้ที่ได้รับเปอร์เซ็นต์ บางทีคะแนนต่างกันอยู่ คะแนนเดียวทำให้ผ่านหรือไม่ผ่าน

4. คนส่วนมากมีอคติว่าการได้ผ่านการสอบคัดเลือก เข้ามหาวิทยาลัยมีหน้ามีตาว่า เพราะได้พิสูจน์ตัวเองว่า เก่งกว่าคนอื่นบ้างก็เห็นเป็นนัย แต่ก็จริงการเรียนในมหาวิทยาลัย ที่ไม่มีการสอบคัดเลือก ต้องการวิริยะอุตสาหะ บังคับ ควบคุมตัวเองอย่างสูง เป็นการเรียนที่แข่งตัวเองตลอดเวลา บอกความเป็นผู้ใหญ่ ได้เห็นตัวอย่างผู้สำเร็จรับ ปริญาด้วยการใช้เวลาเรียนเพียงสามปีครึ่งมาแล้ว ทำงาน เป็นเรื่องเป็นราวเสียด้วย ประโยชน์อีกอย่างหนึ่งของ การเรียนในมหาวิทยาลัยเปิดก็คือ ประชาชนอาชีพไปช่วยเรียน ไปช่วย ไม่ใช่เวลาไปกับการอยู่ในสถานศึกษาหลายปีกว่า จะมีการฝึกเลี้ยงตัวเองได้

ฌมภ์ ลุงจนันท์

เมื่อท่านได้สำเร็จการศึกษาเป็นบัณฑิตโดยสมบูรณ์ก็อาจมีใจ อังทั้งนี้ก็เพราะเหตุที่ว่า บัณฑิตรามคำแหงแห่งนี้ประกอบด้วย คุณคุณสมบัติที่หากจะเสมอเหมือนในมหาวิทยาลัยแห่ง อื่น ๆ สมดังพระบรมราชโองการในพระบาทสมเด็จพระเจ้า อยุ่หัวภูมิพลอดุลยเดชที่ทรงพระราชทานให้แก่บัณฑิต รามคำแหงในพิธีพระราชทานปริญญาบัตร เมื่อเดือน กรกฎาคม พุทธศักราช 2520 มีใจความที่ว่า

"...การที่ท่านทั้งหลายสามารถศึกษาจนสำเร็จ หลัการและได้รับปริญญาบัตรต่าง ๆ ในครั้งนี้ แสดง ว่าท่านได้สำเร็จการศึกษาสำคัญอีกแขนงหนึ่งด้วยในตัว คือวิชาหรือศิลปะการบังคับตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมาก สำหรับบุคคลผู้ปรารถนาความเจริญก้าวหน้า ความสำเร็จ และความสวัสดิ....."

แล้วท่านผู้เป็นนักศึกษารามคำแหงแห่งนี้ พร้อม ที่จะเปลี่ยนความรู้สึก ทิศนคติ (Attitude) และค่านิยม (Value) ใหม่หรือยังที่ว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงก็มี เกียรติ มีศักดิ์ และมีศรี ไม่ด้อยหรือน้อยหน้ากว่ามหา วิทยาลัยอื่น ๆ โดยที่ทงจะเป็นผู้หนึ่งทีพร้อมจะเป็นบัณฑิต ในอีก 4 ปีข้างหน้าหรือยัง ในอันที่จะออกไปสู่การรับใช้ สังคมและประเทศชาติ ดังที่มอบให้ท่านเองท่านมาพิจารณา ตนเองใหม่เถิดว่า บัณฑิตท่านกำลังทำอะไรอยู่ในขณะที่ เป็นนักศึกษารามคำแหง หรือว่าท่านมาเป็นนักศึกษาด้วย ความเป็นใจเป็นใจใจมากว่าที่จะเป็นบัณฑิตที่มีความภาคภูมิใจ ในมหาวิทยาลัยรามคำแหงแห่งนี้ ขวดยุคสมัยที่ผ่านไป

บทความ เนื่องในโอกาส คล้ายวันเกิดของสุนทรภู่

26 มิถุนายน

ความเข้าใจมนุษย์ของสุนทรภู่

พ.ศ. ทวีศักดิ์ ญาณประทีป
คณะมนุษยศาสตร์

มีผู้เฒ่ากล่าวไว้ว่า มนุษย์ แปลว่า ผู้มีใจสูง แต่ในความเป็นมนุษย์มีใช้เช่นนี้แต่เพียงครั้งเดียวเท่านั้น คือเมื่อเกิดมาครั้งแรก ครั้นเมื่อถึงทุกสิ่งทุกอย่าง ทั้งโลก ไกรธ หลง วิชชา อาณาเขต เอรีคยาบริษณเทพประเทศ หลักธรรมแห่งพระพุทธองค์ ที่เรียกว่า โลกธรรม อันได้แก่ มีอาภ เสื่อมลาภ มีศ เสื่อมยศ สุข ทุกข์ สวรรเสริญ และนิทาน ต่างหาก ที่เป็นสิ่งแท้แน่นอนซึ่งครอบคลุมความเป็นไปของมนุษย์ไว้ สุนทรภู่เคยมีชีวิตผันแปรไปตามหลักธรรมแห่งพระพุทธองค์ ตลอดชีวิตตลอดอายุขัยของมนุษย์ จึงได้มีชีวิตที่เรียกว่า โลกธรรมจากน้ำมือมนุษย์ ทำให้ชีวิตรุ่งเรืองบางคราว และตกอับบางคราว ในวรรณกรรมของสุนทรภู่จึงสอนเรา ให้รู้และเข้าใจมนุษย์ในแง่มุมต่าง ๆ มากมาย สิ่งที่สุนทรภู่กล่าวถึงมากที่สุดในเรื่องของมนุษย์หรือคำสามัญที่เราเรียกว่าคน ก็คือ โจรคน เรื่องของโจรคนเป็นเรื่องที่รู้และเข้าใจยากที่สุด เพราะในความเป็นคนนั้น มีปัจจัยและสภาพแวดล้อมมากมายที่ทำให้คนหลงผิดคิดว่าผู้ที่แวดล้อมตนนั้น รักใคร่และปรารถนาดี ผู้ที่เคยเป็นใหญ่และเคยตกต่ำมาแล้วอย่างสุนทรภู่ก็จะเข้าใจคนได้ดียิ่งขึ้น เวลาเป็นใหญ่เป็นโต ก็มีผู้คนนับหน้าถือตามากมาย ครั้นตกอับไว้ย่ำแย่จวนเจียน ผู้ที่เคยแวดล้อมก็พากันหนีห่างไปสิ้น การจะเข้าใจคนในยามมีอำนาจวาสนานั้น รู้ได้ยาก ดังโคลงโลกนิติว่า

มหาสมุทรสุดลึกดิน	คนณา
สายตึงทิ้งทอดมา	หยิ่งได้
เขาสูงอาจวิควา	กำหนด
จิตมนุษย์นี้ไซร้	ยากแท้หยั่งถึง

สุนทรภู่สอนให้เข้าใจมนุษย์เสมอว่า คนนั้นเห็นแก่ตัว เห็นแก่ได้ ทนอดทน โจรทำประโยชน์ให้ตนก็รัก ใครไม่มีประโยชน์สำหรับตนก็ในทว่าปรองอมหรือทำให้เจ็บใจ สุนทรภู่จึงสอนเรื่องเช่นนี้ไว้ในวรรณกรรมหลายเรื่อง เช่น ในนิราศสุพรรณ

“กลองคลอเคล็ดล้วน	หลักคอง
เกะกะระเรื่อ	ร้องนำ
คอคคองของแค้นพอ	พวยข้อ พ้อเฮย
คนคลอเคล็ดล้วน	กว่าน้ำคำคอง”

หรือในนิราศเมืองเพชร กล่าวไว้

“ยิ่งคลอกลองนามสามสิบสองคคอง
ชะวากุ้งเวียงเข้ามาผาชวาว
ให้หนูน้อคองนบในนาวา
แต่หนึ่งมาถ้วนสามสิบสองคคอง
ฮันคองฮันหมื่นศกกำหนดนบ
เว้นเสียแต่ใจมนุษย์สุดกำหนด
ทั้งดวงต้องอเวียที่เด็ดลวด
ยิ่งคลอกลองก็ยังไม่เหมือนใจคน”

ในเรื่องพระอภัยมณี ตอนอุษายศสุดสาครขึ้นจากแห้ว ก็สอนในเรื่องของใจคนไว้ว่า

“แล้วสอนว่าอย่าไว้ใจมนุษย์
มันแสนดุจคอกสัตว์เหลือกำหนด
ยิ่งเขี้ยวลิ้นพันเกี่ยวที่เขี้ยวตล
ก็ไม่คดเหมือนหนึ่งในน้ำใจคน”

ใคร ๆ ที่เคยคิดว่า จะมีผู้ซื่อสัตย์จงรักภักดีต่อตนไม่ว่าจะเป็นยามมีอำนาจวาสนาหรือในยามตกต่ำ ถึงเจ้าข้าของสุนทรภู่ที่กล่าวไว้ในวรรณกรรมหลายเรื่องหลายแห่งที่ว่า คนนั้นเมืงหลายใจ มีหลายหน้า มีเขี้ยวเขี้ยวสองหน้า ดังที่เราเคยพูดจากัน สุนทรภู่กล่าวไว้ในนิราศพระบาทว่า

“ปางนรุต้าบวราชชยามนมน
ราชความเกาะใหญ่เป็นไพรสณฑ์
ในแนวทางกลางย่านกันคารคน
นาวาคลเต็นเมืองบูรพา
โอ้กระแสนแควเดียวที่เดียวหนอ
มาเกิดก่อเกายอโศกศักดิ์หน้า
ต้องแยกคลองออกเป็นสองทางคองค
นี่ดูคนจะมิมาเป็นสองใจ”

ในนิราศภูเขาทองว่า

“โอ้สามัญฉันแปรไม่แท้ที่อง
เหมือนอย่างเอียงชายหญิงทั้งวิธ
นี่หรือจิตคิดหมายมีหลายใจ
ที่จิตใจจะเป็นหนึ่งอย่างพึงคิด”

ในนิราศวัดเจ้าฟ้า สุนทรภู่กล่าวไว้ชัดเจนมากในเรื่องของใจคน

“ซึ่งบางพรมพรหมมีอยู่สี่พิศ
คนรู้จักแจ้งจิตทุกทิศ
ทุกวันนี้มีมนุษย์อยู่ธธา
เป็นเรือนห้าพันเหนือกว่าพรหม”

คำทอน การพูดจาเป็นถึงสำคัญถึง ชีวิตที่ตกอับของสุนทรภู่เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดในเรื่องของการพูดจาที่สุนทรภู่ต้องถูกขอลออกจากที่พระสุนทรโวหารที่เพราะคำพูด ฉะนั้นสุนทรภู่จึงเน้นสอนเรื่องการพูดจาเป็นอย่างยิ่ง ในนิราศภูเขาทองสุนทรภู่สอนว่า

“ซึ่งบางพูดพูดดีเป็นศรีศักดิ์
มีคนรักสรรถออรอจิต
แม้พูดชั่วตัวคายทำอายมิตร
จะชอบผิดในมนุษย์เพราะพูดจา”

การพูดดีนี้แม้ประโยชน์ แม้นในสังคหวัตถุ 4 ของพระพุทธเจ้าก็สอนไว้ในเรื่องปวิยาจา สุนทรภู่กล่าวไว้ในเพลงยาวถวายโอวาทว่า

“เขาทำชอบปดอบให้มาใจขึ้น
จึงเร่เร่รักแรงไม่เหนงหนี
ปรารณาสารพัดในป้อพี
เอาไมตรีแลกได้ดังใจจง”

หรือ “อันอ้อศาลทวามสิ้นแล้วสิ้นซาก
แต่คนปากหวานหูไม่รู้ท้อ
แม้จับอินหมื่นแสนจะแคลนคต
เจ็บจนตายเห็นเพราะเหน็บให้เจ็บใจ”

คนคน การคบคนต้องรู้จักคบ เพราะคนจำนวนมากต้องพบกับความชอกช้ำใจเพราะการคบคน เนื่องจากคิดว่าเขาจะรักตน เหมือนอย่างที่คนรักยา คนปากหวานที่ชอบทำดีต่อหน้านั้นคือปิศาจร้ายที่พึงระวัง สุนทรภู่สอนไว้ในนิราศพระบาทว่า

“เจ้ารองตาดรักหวานชื่นเป็นต้น
ระวังคนตื่นเมื่อระมิดมัน
เหมือนคนคบคำหวานว่าคาคูควิน
อ้างถึงพลันเจ็บอกเหมือนศกตาส”

ขึ้นชื่อว่าคนย่อมมีรอยต่อพันเหนียว ใครมีใจเข้าใจชีวิตย่อมตกเป็นเหยื่อของคนชั่ว พระพุทธเจ้าจึงสอนว่า อย่าประมาท จึงมีศีระธีกชอบอยู่เสมอ สุน-

ทรภู่คงเข้าใจในเรื่องนี้ดี จึงกล่าวสอนไว้ในเรื่องโดยคร่าว

“อันมนุษย์สุดจะเชื่อมั่นเหลือปด
พูดสมณด้วยปากไม้คตสน
เพราะแต่คำนำจิตคิดประจัญ
ปากเป็นผลจึงเป็นพาดเหลืออมรยา
ใครหลงเดินกินถูกออกก็พอมัว
ต้องตอด้วยปากมนุษย์ที่มูตา
คนทุกวันมันมีชื่อชื่อสิ่งจา
สู้สัตว์ปากไม้ได้ใจสาพอง”

ในเพลงยาวถวายโอวาท สุนทรภู่ก็อ้างในเรื่องนี้ยกไว้ว่า

“แต่คนร้ายหลายสิ่งเขมมปลิวปลอก
เลื่องมันหลอกหลอนเด่นเหมือนเช่นผี
อย่าพาทพบคบคำเป็นราศี
เหมือนพาลีหลายหน้าระอาอาย”

อันทานคน ความกตัญญูรู้คุณคนเป็นสิ่งดีงาม จัดอยู่ในมงคล 38 ประการ ตามหลักพุทธศาสนา ความเป็นผู้รู้จักกตัญญูนั้น ย่อมเป็นที่สรรเสริญทั้งในหมู่มนุษย์และเทวดาทั้งหลาย สุนทรภู่เกลียดคนอกคอกคัญญูที่สุดในชีวิต ฉะนั้นในวรรณกรรมของสุนทรภู่จึงกล่าวถึงเรื่องนี้อย่างหลายแห่ง เช่นในเรื่องพระอภัยมณีกล่าวไว้ว่า

“อันรักษาคือสัตย์กตเวท
ยอมเป็นที่สรรเสริญเจริญคน
ทรคิกษณ์อีกคัญญาเขา
เทพเจ้าก็จะแซงทุกแห่งหน
ให้ทุกขีรอนถอนทอกรพล
พระเวทมนตร์เสื่อมคลายทำลายศต”

ความเห็นแก่ตัว เห็นแก่ประโยชน์ของตนของคน มีมาแต่โบราณกาล ใครมีอำนาจวาสนาก็มีผู้ล้าค้ำคองกว่าได้ โดยในคำนี้ถึงศีลธรรมและความถูกต้อง ไม่รักศักดิ์เกียรติของของตน ในปัจจุบันเหตุการณ์อย่างนี้มีอยู่ทั่วไปไม่จำเป็นจะต้องอ้างถึง สุนทรภู่กล่าวถึงความเห็นแก่ตัวการลุ่มก้อาเจง ไว้ในนิราศวัดเจ้าฟ้าว่า

“ถึงคันทางบางไพร ไชวเจต
เห็นไพรเสวหลายคนอยู่บนคาน
คังกคั้งนั้งชักรักนาคาส
คองวาทานูกนตงคินเรือ
ไม่เห็นของสิ่งของท่ามกลมชย
มะละคองกึ่งแห่งคองมะเชือ
ขอมสิมลูกจุกกึ่งทั้งพริกแกงือ
จนเขวเวือเหลือระอาค่านใจ”

คนที่รักเกียรติระวีธุเอินอกกัน คนที่ไม่ชอบกันก็นิทนทาวร้ายกัน สิ่งเหล่านี้เป็นธรรมชาติวิสัยของมนุษย์ สุนทรภู่จึงสอนให้หนักแน่น อย่าไปอินคือน้อยในคำนิทานว่ากล่าว ในพระอภัยมณีว่า

“การนิทานกาเดเหมือนหน้า
ไม่ชอบข้าเหมือนเอามีคเจ้ากริดดิน”

อีกสิ่งหนึ่งที่สุนทรภู่เน้นก็คือ การรู้เท่าทันคน เวลาให้คนประโยชน์แก่เราได้ เขาก็รักใคร่เทอชุน เวลาที่เขาเห็นว่าตนนั้นไม่มีประโยชน์สำหรับเขาแล้ว เขาก็จะนิทนทาวร้ายต่าง ๆ เสกสรรปั้นแต่งแต่สิ่งอันเป็นอัปมงคลมากกว่าให้ได้รับความชอกช้ำใจและอับอาย สุนทรภู่จึงสอนไว้ในเพลงยาวถวายโอวาทว่า

“อันเข้าไท่ได้คั้งเข้างึงรัก
แม้ออศักคี่ต้นอำนาจวาสนา
เชรหน้าช่นมีใค้ออยู่ชัว
แต่ริชชัวอากจนวนายปราณ”

สุนทรภู่เน้นนอกจากจะเป็นรักคนชั่วแล้ว ยังเข้าใจเรื่องโลกเรื่องชีวิต เข้าใจแก่นแท้ของความเป็นมนุษย์อีกด้วย วรรณกรรมของสุนทรภู่จึงละเอียงแนบนักที่มีประโยชน์ สักดินสิ่งต่างให้เข้าใจมนุษย์กัน เป็นนิทานที่ควรฟัง ฟังแล้วจะรู้เท่าทันคนอยู่เป็นนิจ

ลัปดาที่แนะนำวิธีใช้ และนำชมสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ท่านทราบแล้วใช่ไหมว่า การศึกษาในชั้นอุดมศึกษาอย่างเช่นมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยเปิด จำเป็นอย่างไรที่นักศึกษาต้องค้นคว้าหาความรู้และศึกษาค้นคว้าตนเองอย่างมาก

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของห้องสมุด 5 ประการ คือ เพื่อการศึกษา เพื่อความรู้ เพื่อการค้นคว้า เพื่อความจรรโลงใจ และเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ

- 1. จัดนิทรรศการ บริเวณชั้นหนึ่ง แสดงแผนผังการติดต่อสำหรับนักศึกษาทุกหน่วยงานต่างๆ บริการของหอสมุด และวิธีการใช้ห้องสมุด
- 2. นำชมหอสมุด วันละ 2 รอบ คือ

ภาคเช้า เวลา 9.30 น. ภาคบ่าย เวลา 13.30 น. นักศึกษาจะได้มารู้จักห้องสมุด วิธีใช้ห้องสมุดของท่านเพื่อส่งเสริมการเรียน การศึกษด้วยตนเอง เป็นต้น

สำนักหอสมุดจึงขอเชิญชวนนักศึกษาผู้สนใจต้องการร่วมรายการชมหอสมุดกับเรา ขอให้ไปพร้อมกันได้ทีบริเวณเปิดขายมือของชั้นหนึ่ง ตามวันและเวลาดังกล่าว

3. นักศึกษาใหม่รับแจกคู่มือแนะนำการใช้ห้องสมุด และที่ค้นหาหนังสือได้จากเจ้าหน้าที่ประจำสำนักหอสมุด ซึ่งจากหนังสือคู่มือแนะนำการใช้หอสมุด มหาวิทยาลัยรามคำแหง นักศึกษาจะได้ทราบรายละเอียดของประวัติและการดำเนินงาน การจัดหาหนังสือและสิ่งพิมพ์ในระบบการจัดหมู่หนังสือและบัตรรายการ วิธีค้นหาสิ่งพิมพ์ในห้องสมุด

หวังว่าจะได้พบนักศึกษาที่สำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยรามคำแหง

จากบรรณาธิการ

ขอขอบคุณบรรณาธิการมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2522 ทุกท่านด้วยความยินดี และด้วยการจัดไขว้ฉบับนี้เป็นพิเศษสำหรับผู้ที่มาใหม่

หวังว่าเนื้อหาในฉบับฉบับนี้จะให้ความรู้ ความเข้าใจ และสร้างความมั่นใจแก่นักศึกษาใหม่ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ความสำเร็จ ความดีงามหรือสิ่งอื่นใดที่เกิดขึ้นกับท่านย่อมมีส่วนพัวพันมรดกมหาวิทยาลัยแห่งนี้ อย่างแน่นอน

สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งต่างมีความตั้งใจเหมือนกันอันที่จะเสริมสร้างความรู้ความสามารถทางวิชาแขนงต่างๆ ให้แก่นักศึกษา

คุณสมบัติดังกล่าวนี้ นักปราชญ์ท่านหนึ่งของไทยคือ พระราชวรวงศ์เธอ กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ (น.ม.ส.) ทรงใช้คำว่า "ศึกษาศาสตร์" ซึ่งได้แก่

- สามารถใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศได้ถูกต้องและเหมาะสม
- มีกีรยารยาทดี และมีวัฒนธรรม
- มีรสนิยมดีและมีสุนทรียภาพ
- มีวิจารณ์ญาณ รู้จักใช้ตรรกศาสตร์ทางเหตุผล
- มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ไม่หยุดยั้งที่จะพัฒนาตนเองในทุกๆ ด้าน

แต่สิ่งนี้จะเกิดขึ้นโดยความพยายามของสถาบัน การศึกษาแต่เพียงฝ่ายเดียวหาได้ไม่ นักศึกษาแต่ละคนจะต้องช่วยกันเสริมสร้างอย่างจริงจังคือ

บุคคลซึ่งใคร่ขอฝากไว้กับนักศึกษาใหม่ทุกท่านเสียตั้งแต่วันแรกที่เริ่มศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้แล้วอีกสาม สี่ ห้า หรือแปดปีข้างหน้าพวกท่านอีกก็ได้

ประทีป วาทิกนิกร

เวียนทางไปรษณีย์ (ต่อจากหน้า 2)

นามมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ไปรษณีย์สามก่านมหาวิทยาลัยรามคำแหง หรือตัวแยกเงินธนาคารไดรจนาคารหนึ่ง (ไม่รับเช็คส่วนบุคคล) ส่งจ่ายโอนนามมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่สำนักงานใหญ่ของธนาคารนี้ในกรุงเทพมหานคร

จำนวนเงินที่จะไปรษณีย์หรือตัวแยกเงินไปรษณีย์หรือตัวแยกเงินธนาคารตามวรรคต้น จะต้องมียกเว้นหรือหักค่าบำรุงมหาวิทยาลัยรวมกับค่าลงทะเบียนเรียนเป็นรายหน่วยกิตที่นักศึกษาจะต้องชำระในการลงทะเบียนเรียนภาคที่ลงทะเบียนเรียนนั้น

ข้อ 4.3 โบนัสหรือเงินปันผลของภาคสุดท้ายที่มีอยู่ ข้อ 4.4 ของจดหมายแปล่าติดแสตมป์ 75 สตางค์ จำหน่ายของสิ่งพิมพ์ของลงทะเบียนเรียนเอง เพื่อมหาวิทยาลัยจะได้ส่งใบสำคัญรับเงินกลับใบให้เพื่อเป็นหลักฐานว่าได้ลงทะเบียนเรียนแล้ว

ข้อ 5. การลงทะเบียนเรียนทางไปรษณีย์นั้นนักศึกษาอาจส่งก่อนกำหนดวันเริ่มลงทะเบียนเรียนจริงที่มหาวิทยาลัยก็ได้ แต่อย่างช้าต้องส่งล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 3 วัน ก่อนวันสิ้นสุดการลงทะเบียนเรียนของภาค 1 หรือ

ภาค 2 ที่มหาวิทยาลัย ส่วนภาคสุดท้ายอย่างช้าต้องส่งล่วงหน้าก่อนกำหนดวันเริ่มลงทะเบียนเรียนที่มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยจะถือว่าวันที่ไปรษณีย์ค้นทางประทับตราวันจดหมายเป็นวันที่นักศึกษาส่งเอกสารลงทะเบียนเรียน

ข้อ 6. นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนทางไปรษณีย์จะต้องรับผิดชอบการเลือกกระบวนวิชาที่ลงทะเบียนเรียนให้เป็นไปตามแผนกำหนดการศึกษาตามหลักสูตรชั้นปริญญาตรีที่ตนศึกษา รวมทั้งมีวันเวลาสอบไล่ในวิชาอื่นกัน ในกรณีที่มีการผิดพลาดอันเกิดจากความผิดพลาดของมหาวิทยาลัยจะพิจารณาให้เป็นไปตามระเบียบและข้อบังคับว่า ซึ่งใช้อยู่ในขณะนั้น

ข้อ 7. ถ้านักศึกษาประสงค์จะลงทะเบียนเรียนแตกต่างกันไปจากหลักเกณฑ์การลงทะเบียนเรียนตามปกติ (ภาคปกติไม่เกิน 24 หน่วยกิต และภาคฤดูร้อนไม่เกิน 12 หน่วยกิต) นักศึกษาจะต้องไปลงทะเบียนเรียนด้วยตนเองหรือมอบเงินให้ผู้อื่นไปดำเนินการแทนที่มหาวิทยาลัย

ข้อ 8. ให้อธิการบดีรักษาการตามระเบียบนี้ ประกาศสถาน.ว. วันที่ 15 มิถุนายน 2522

มหาวิทยาลัยรามคำแหง โทร. 02-310272-46-188

Table with 2 columns: No. and Name of staff members.

AD-1 1981-1982 1981-1982

